

Eesti isikunimede allikad ja uurimine

Varasem uurimine

Kuigi eesti isikunimede uurimise põhietapiks on 20. sajand, valmistas 19. sajand nimede uurimist ette. Baltisaksa ajaloolased publitseerisid siis rohkelt vanu arhivaale, mis sisaldasid ka isikunimesid.

1856–1857 ilmus **Friedrich Georg von Bunge** ja **Robert von Toll** *Est- und Livländische Briefflade*, mille kaks köidet sisaldavad ürikuid aastatest 1226–1700.

1861–1881 avaldas **Carl Schirren** kaheksa köidet *Quellen zur Geschichte des Untergangs Livländischer Selbständigkeit*. See sisaldab Liivimaa iseseisvusaja loojangu aegseid dokumente Rootsi riigiarhiivist. 1883–1885 avaldas **Schirren** samalaadse kogumiku Kopenhaageni arhiivis leidunud materjalide põhjal, kolm köidet *Neue Quellen zur Geschichte des Untergangs livländischer Selbständigkeit*.

1908 ilmus parun **Hermann von Bruiningki** *Livländische Güterurkunden aus den Jahren 1207 bis 1500*. 1923 tuli välja selle teine osa *Livländische Güterurkunden aus den Jahren 1501 bis 1545*. See sisaldab Liivimaa maavalduõiguse ürikute publikatsioone.

1853–1914 ilmus **Friedrich Georg von Bunge** *Liv-, Est- und Kurländisches Urkundenbuch nebst Regesten*. See suurväljaanne sisaldab Eesti-, Liivi- ja Kuramaa ajaloolisi dokumente.

Baltisakslastest käsitlesid eesti nimesid **August Wilhelm Hupel** (*Topographische Nachrichten von Lief- und Ehstland*. Bd 2, Riga 1777, lk 128), **Johann Wilhelm Ludwig von Luce** (*Etwas über den ehstnischen Calender*. Beiträge zur genauern Kenntniß der ehstnischen Sprache. Pernau 1814, lk 47–52), **Leo Meyer** (*Über die in Dorpat vorkommenden Familiennahmen*. Baltische Monatschrift XVII, Heft 4. Riga 1868, lk 293).

1891. aastal avaldas soome uurija **Aukusti Valdemar Forsman (Koskimies)** monograafia *Tutkimuksia suomen kansan persoonallisen nimistön alalta I. Pakanuudenaikainen nimistö*. See andis olulist lisa eesti isikunimede varasema ajaloo tundmaõppimiseks.

Eesti haritlastest käsitlesid isikunimesid **Jakob Hurt** (*Nimedest*, Tarto Kalender 1879); **Karl August Hermann** (*Inimeste nimedest*, Postimees 1895 nr 40–74); **Villem Reimann** (*Haridusloolised pildid IX. Kuidas meile priinimed pandi*, Postimees 26.–28.03.1898); **Juhan Kurrik** (*Nimede raamat*, 1901); Ansomardi (*Nimede asjus*, Linda 1903, nr 48, lk 843–846); **Oskar Kallas** (1911. aasta “Sirvilaudades”). Need olid peamiselt nimede päritolu selgitamisele ja nimevaliku suunamisele orienteeritud populaarsed kirjutised.

Ühenduses rahvaluule suurskogumisega koguti 19. sajandil ka isikunimesid (**Jakob Hurt, Matthias Johann Eisen**).

Nimeuurimine Eesti vabariigis

Seega oli pinnas eesti isikunimede uurimiseks loodud, kui seoses rahvusülikooli sünniga 1919. aastal hakati rahvusteadustele suuremat tähelepanu pöörama. Esile kerkis emakeelses ülikoolis õppinud noor eestimeelsete haritlaste põlvkond. Loodi uusi teaduslikke seltsi. Eesti nime ajaloo koha pealt on esmatähtis 1920. aastal loodud Akadeemiline Emakeele Selts, mis 1921. aastal algatas nimede eestistamise liikumise.

Suuremat tähelepanu pöörati muinasnimede uurimisele. Selleks olid kasutada 19. sajandil avaldatud allikapublikatsioonid. Samuti publitseeriti hoolega ka Eesti riigis. Eriti paistsid silma Tallinna linnaarhiiv ja Õpetatud Eesti Selts.

1920. aastatel avaldati Vanem Tallinna Jaani haigemaja vakuraamat 1435–1507 (1925), Keila kirikuvöörümündrite arveraamat 1472–1553 (1926), Läänemaa vanim vakuraamat 1518–1544 (1928), katkendid Tallinna esimestest turberaamatutest 1365–1458 (1929) ning Ruhja ja Helme maaraamatutest (1929). Need olid heaks allikmaterjaliks nimeuurijatele.

Ühtegi ainult nimeuurimisele spetsialiseerunud õpetlast Eest vabariigi ajal esile ei kerkinud. Vast enim tegeles eesti isikunimedega Tartu ülikooli läänemeresoome keelte professor **Julius Mägiste** (1900–1978). Huvi nimede vastu tekkis tal oma väitekirjaga (1928) seoses. Keeleajaloolasena tundis ta eriti huvi muinasnimede vastu. Selle tulemuseks on hulk artikleid (*Läti Hendriku Meme*, Eesti Kirjandus 1927, nr 7, lk 374–376; *Muistseist eesti isikunimedest*, Päevaleht 1929, nr 311, 317), aga samuti tema nimeraamatud (*Eestipäraseid isikunimesid*, 1929; *Eestipäraseid eesnimised*, 1936). Ka pagulaspõlves tundis Mägiste jätkuvalt isikunimedega huvi (*Eesti perekonnanimedest*, 1947; *Itämerensuomalaisia henkilönnimiä Novgorodin tuohikirjeissä*, 1957; *Eesti soost Rootsi sõdurite nimesid Tallinnas 1710*, Tulimuld 1965, nr 4, lk 218–222; *Om svenska (och nordiska) förnamn i estniskan*, 1967).

Hulga artikleid nimede kohta avaldas rahvaluuleprofessor **Matthias Johann Eisen** (1857–1934): *Saarlaste liignimed vanal ajal*, Päevaleht 11.09.1915 nr 208; *Tartu voorimehed*, Maaliit 8.07.1918 nr 59; 09.07.1918 nr 60; *Sugunimedega tekkimine*. – Eestlasele Eesti nimi. Tartu 1921, lk 9–15; *Risti- ja sugunimed Tartu-Võru maakonnas a. 1582*, Eesti Keel 1923 nr 1, lk 4–10; *Tartu eestlaste õiguste nõudmised vanematel aastasadel*, Eesti Kirjandus 1923 nr 10, lk 450–465 – nimestik 1656. ja 1658. aasta revisjonikirjades mainitud mittesakslastest.

Ka ülikooli eesti keele professoril **Andrus Saarestel** (1892–1964) jäi muude tööde kõrvalt aega nimedega tegeleda. Ta avaldas ülevaateartiklid eesti perekonnanimedega ajaloost (*Eesti liignimedest varemalt, nüüd ja tulevikus*, ERK 1934, nr 9/10; *Pilk eesti nüüdseile perekonnanimedele*, EÜSi Album X. Tartu 1934, lk 84–100) ning tutvustas Kullamaa vakuraamatu isikunimesid (*400-a. vanune keeleline leid Eestis*, Eesti Keel 1923 nr 4, lk 97–104; nr 5–6, lk 136–149).

Ajalooliste ürikute isikunimeainest tutvustasid **Aleksander Tiitsmaa** (*Tallinna kodanikkude raamat 1409–1624*, Eesti Keel 1932, lk 88–90; *Tallinna kodanikkuderaamat 1624–1690 ühes jätkuga kuni 1710-ni*. Eesti Keel 1933, lk 152–153), **Roland Seeberg-Elverfeldt** (*Tartu eesti perekonnanimed 17. sajandi esimesel poolel*, Eesti Keel 1932, nr 4, lk 119–126), **E. Kobolt** (*Vanemaid isiku- ja kohanimed*, Eesti Keel 1933, nr 2, lk 50–54).

Mõnevõrra käsitles isikunimesid **Paul Ariste**: *Veidi Kalevist*, Postimees 10.6.1944 nr 33; *Kalevist*, Looming 1946, nr 922–925; *Ühest Hiiu naisenimest*, Eesti Keel 1940, nr 1-2, lk 33; *Ühest perekonnanimest ja sellega liituvast küsimustest*. – Nonaginta. Tallinn 1963, lk 58–62.

Perekonnanimedega panekust talurahvale kirjutas õigusteadlane **Leo Leesment**: *Perekonnanimedega panekust talurahva vabastamisest, eriti Saardes*, TÜ Toim B. Tartu 1940.

Muulastest uurijatest on Eesti ajal enim isikunimedega tegelenud Tallinna linnaarhiivi juhataja **Paul Johansen**. Kui Tallinna linnaarhiivi kogud sõja ajal Saksamaale viidi, jätkas ta nende uurimist seal. Paul Johansen tutvustas mõningate 16. sajandi vakuraamatukatkete

nimevara (*Analecta estonica*, Ajalooline ajakiri 1930, lk 145) ning Taani hindamisraamatut (*Die Estlandliste des Liber Censur Danicae*, Tallinn-Kopenhaagen 1933). Eksiilis on ta ühes **Heinz von zur Mühleniga** avaldanud raamatu *Deutsch und Undeutsch im mittelalterlichen und frühneuzeitlichen Reval*, Köln-Wien 1973. Selles käsitletakse Tallinna 14.–16. sajandi elanikkonda. Muu hulgas on antud ülevaade isikunimedest. Teoses leidub üle 600 eestikeelse lisa- ja perekonnanime.

A. Westrén-Doll on uurinud Palamuse kirikuraamatute vanemaid isikunimesid (*Beiträge zur estnischen Ortsnamen- und Sprachforschung*. Sitzungsberichte der Gelehrten Estnischen Gesellschaft 1912–1920. Dorpat 1921, lk 154–173).

Nimekogud

1930. aastatel üritati seoses nimede eestistamisega koguda katvalt eesti perekonnanimesid. Esialgu küsitleti kirjalikult kirikuõpetajaid, kuid see kogumine tõi üksnes kaootilist materjali. Kogu säilitatakse TÜ eesti keele õppetoolis.

1934. aasta rahvaloenduse põhjal koostati üleüldine perekonnanimede kartoteek. Selle põhjal on **A. Lepp** avaldanud statistilise ülevaate *Perekonnanimede statistika* Eesti Statistika Kuukirjas 1936, nr 174 (5), lk 264–267.

1935. a ilmus **August Rava** koostatud *Muudetud nimede register I. 1919 kuni 1. juuli 1935*.

Isikunimeuurimine nõukogude ajal

Isikunimeuurimise tõeliseks kuldajaks on olnud 1960.–1970. aastad. Eelkõige on see seotud Edgar Rajandi, Helmut Tarandi, Eduard Roosi ja Leo Tiigi tegevusega.

Edgar Rajandi (Edgar-Adolf Rosenstrauch) (1902–1978), hariduselt tehnik, töötas pikka aega (1926–1943) Tallinnas perekonnaseisuametnikuna, oli 1943–1950 Perekonnaseisu Keskameti ning Vabariikliku Perekonnaseisu Keskarhiivi juhataja.

Sellises keskkonnas on huvi tekkimine isikunimede vastu loomulik. Huvi algas nime-materjali kogumisest. 1975. aastal sisaldasid tema kogud u 10 000 eri kirjakujuuga eesnime ning 5000 eri kirjakujuuga perekonnanime kokku ligi miljonilt nimekandjalt. Peale selle oli veel materjalikogusid perekonnanimede eri rühmade kohta (nt perekonnanimede muutmine 1935–1941; perekonnanimede panek Petserimaal, Saaremaal jm; toimikud Piiblist pärinevate perekonnanimedega). Nende põhjal avaldas Edgar Rajandi 1960.–1970. aastatel rohkesti isikunimeteemalisi kirjutisi, peamiselt Emakeele Seltsi Aastaraamatus ning ajakirjas Keel ja Kirjandus. Mõned tööd on avaldatud kahasse teiste autoritega (peamisteks kaasautoriteks on olnud Helmut Tarand ning H. Toom).

Suurt tähelepanu on Edgar Rajandi pööranud eesnimede etümoloogia selgitamisele. Seda temaatikat puudutavad artiklid: *Kui palju on eesnimesid? Mesilane nimeks* KJK 1963, nr 5, lk 303–304; *Paabu päritolu* KJK 1963, nr 9, lk 556–557; *Piret* KJK 1963, nr 10, lk 628; *Elisabet(h) ja selle lühendid* KJK 1963, nr 11, lk 690; *Ene ja Eneken* KJK 1964, nr 1, lk 52; *Endel ja Endla* KJK 1964, nr 4, lk 242–243; *Made ja mõnda sellega seoses* KJK 1965, nr 3, lk 179–180 (koos H. Tarandiga); *Puhteesti võõrnimi Lii* KJK 1965, nr 8, lk 494–495; *Koort < Gotthard või Konrad?* KJK 1967, nr 8, lk 502. Helmut Tarandiga kahasse on kirjutatud artiklid *Vastus lugeja kirjale Aliide pärast* KJK 1966, nr 8; *Veel üks nimeseletus* KJK 1967, nr 4, *Onomastilisi märkusi. Eesnimed tegusõnast olema?* ESA 13, 1967, lk 95–101; *Anu “seitsmest” tähendusest* KJK 1969, nr 8, lk 498–499. Koos H. Toomiga on avaldatud artiklid *Leida, Leili ja Maimu autorsusest* KJK 1964 nr 10; *Tiiu ja Tiit* KJK 1963, nr 7, lk 435–436.

Artiklid olid ettevalmistuseks 1966. a ilmunud *Raamatule nimedest*. Sellest oli varem ühes loengus juttu.

Nimede etimoloogia kõrval on Edgar Rajandit paelunud nimestatistika ja kaasaegne nimemood: *Kaks praegust eelisnime* KJK 1963, nr 2, lk 109–110 (koos H. Tarandiga); *Nimevähesusest XVIII sajandi esimesel poolel* KJK 1963, nr 3, lk 177–178; *Tänapäeva eesnimedest* KJK 1964, nr 5, lk 271–278; *Meie praegune nimemaitse* KJK 1967, nr 9, lk 528–536 (koos H. Tarandiga), *Naiste-eesnimede praegusest deminutiviseerumistendentsist* KJK 1967, nr 12, lk 742–743 (koos H. Tarandiga); *Möödunud aastakümne eelisnimed* KJK 1971, nr 4, lk 207–216 (koos H. Tarandiga).

Nimeteoreetilistest kirjutistest tuleks mainida *Eesnime mõistest iseseisva nime ja variandi eristamise seisukohalt* KJK 1964, nr 2, lk 113–114.

Nimistu ajaloolist arengut on ta vaadelnud artiklites *Rahvusvahelistest eesnimedest* ESA 13, 1967, lk 75–93; koos Helmut Tarandiga kirjutatud artiklites *Eesti eesnimedest Mats Tõnissoni tähtraamatutes* ESA 16, 1970, lk 125–141; *Eesti nimi läbi sajandite*. – Keel, mida me uurime. Tallinn 1976, lk 131–136.

Nimede ortograafiat puudutavad *Uusi jooni tegelikult eesnimede ortograafias* KJK 1967, nr 3, lk 176–177 (koos H. Tarandiga); *Praegune eesnimede kirjaviis* KJK 1968, nr 2, lk 76–83 (koos H. Tarandiga).

Nimeteaduse päevaküsimusi käsitlevad artiklid *Mõtteid eesti isikunimede uurimisest*. ESA 23, 1977, lk 93–102; *Nimekonverentse* KJK 1969, nr 1, lk 62; *Keelepäev isikunimede teemal* KJK 1969, nr 2, lk 126.

Perekonnanimesid käsitlevad artiklid *Kask perekonnanimena ja perekonnanimedes* ESA 18, 1972, lk 43–50; *Õun ja õunapuu perekonnanimedes* ESA 21, 1975, lk 85–88. Koos Helmut Tarandiga avaldas ta programmilised *Perekonnanimedest ja nende uurimise ülesannetest* KJK 1966, nr 4, lk 226–231; *Meie perekonnanimede liigitamisest ja seletamisest* KJK 1966, nr 7, lk 393–402.

Edgar Rajandi koostatud on küsitluskava *Kogudem ka eesnimed*, Kodumurre 9, 1969.

Eduard Roos (1903–1979) uuris peamiselt eesti muinasnimed. Ta oli Tartu ülikooli eesti filoloogia haridusega, töötas peamiselt toimetajana või korrektorina. Kuulus AESi nimede eestistamise toimkonda, oli nimede eestistamise keskbüroos keeleline nõuandja. 1950. aastatest alates kogus ta eestlastel käibel olevaid eesnimed, huvitades eriti muinasnimedest. Alates 1961. aastast on ta sel teemal avaldanud hulga kirjutisi: *Eesti muistseist isikunimedest* KJK 1961, nr 6, lk 341–352; *Eesti meel-ainesega muistsed isikunimed* ESA 17, 1971, lk 77–97; *Eesti muistsed liitvälised ja tuletuslikud isikunimed*. – Keel, mida me uurime. Tallinn: Valgus 1976, lk 120–130; *Inimene ja loodus eesti muistses antroponüümikas*. – Keel, mida me uurime. Tallinn: Valgus 1976, lk 106–119.

Ta on käsitlenud ka eesnimed 19.–20. sajandi vahetusel (*Eesti eesnimede ajaloost XIX ja XX sajandi vahetusel* KJK 1962, nr 7, lk 412–421) ning isikunimesid eesti rahvaluules (*“Tähe mõrsja” Salme ja tema kosilased* KJK 1969, nr 11, lk 658–670; 12, lk 727–736; *“Kalevipoja” Linda* KJK 1963, nr 8).

Leo Tiik (1910–1996) oli erialalt majandusgeograaf. Väitekirja Tallinna linna tekkimise ja arenemise kohta kaitses 1958. aastal. Töötas kaua aega Tartu ülikooli õppejõuna. Teda huvitas asustusajalugu, loomulikuks jätkuks oli huvi isikunimede vastu. Peamiselt 1970. aastatel ilmusid *Keeles ja Kirjanduses* tema artiklid Saaremaa ja Hiiumaa vanematest isikunimedest: *Mehenimesid Hiiumaalt* KJK 1969, nr 2, lk 82–85; *Perekonnanimesid Hiiumaalt* KJK 1969, nr 9, lk 531–534; *Nimesid Saaremaalt XVI ja XVII sajandist* KJK 1976,

nr 7, lk 413–418; *Saaremaa kontakte mehenimede alal* KJK 1976, nr 8, lk 485–488; *Isikunimede mugandid Saaremaal XVI ja XVII sajandil* KJK 1977, nr 5, lk 281–288; *Hiiumaa Leiger* KJK 1982, nr 11, lk 586–588. Perekonnanimede panekut Eesti talurahvale käsitleb Leo Tiik artiklis *Perekonnanimede panekust Eestimaa talurahvale 1835. aastal* KJK 1987, nr 2, lk 83–88.

Artikleid isikunimede kohta on avaldanud ka teised uurijad, kes kõik ei ole sugugi filoloogid.

14.–17. sajandi nimedest on kirjutanud **Küllike Kaplinski**: *Eestlased ja venelased XIV sajandi Tallinna maksunimistuis* KJK 1975, nr 11, lk 682–692; *Vanimad eestikeelsed käsitöölisnimetused ajalooallikais* KJK 1971, lk 682; **Heldur Palli**: *Eesti isikunimedest Harju- ja Järvamaal XVI sajandil* KJK 1959, nr 10, lk 595–608; *Eesti isikunimede kasutamisest meie rahva vanema ajaloo (XIII–XVI saj.) uurimisel*. Eesti NSV TA Toimetised X. Ühiskonnateaduste seeria 1961, nr 2; **Juhan Peegel**: *Venepäraste eesnimede mugandumisest Ida-Saaremaa murdekeeles* ESA 5, 1959, lk 97–101; **Huno Rätsep**: *Alamsaksa päritolu eesnimedest Sõnasõel* 6, 1983, lk 69–74; **Lemming Rootsmäe**: *Võnnu kihelkonna isikunimed XVIII sajandil* KJK 1969, nr 10, lk 623–624.

Koha- ja isikunimede vahetõrka on käsitletud **Koidu Uustalu**: *Mõisate ja mõisnike nimedest lähtunud kohanimesid Lõuna-Eestis* KJK 1968, nr 12, lk 734–746; **Jaak Simm**: *Isikunimedest tulenenud Võnnu asulanimesid* ESA 19–20, 1973 (Jaak Simm on kirjutanud ka artikli *Setu eesnimed* ESA 26/27, 1980–81 ning on koostanud *Isikunimede kogumise juhendi* Kodumurre 18, 1986, lk 93–106); **Marja Kallasmaa**: *Muutuv ja püsiv nimemaailm* KJK 1988, nr 8, lk 477–485.

Lisanimesid on enim uurinud **Jüri Linnus**: *Lisanimi Sepa ~ Raudsepa* ESA 13, 1967, lk 103–112; *Seppade rahvapärastest nimedest* ESA 14–15, 1968–1969, lk 141–148; *Põhja-Eesti talupoegade lisanimedest 18. sajandil* ESA 17, 1971, lk 99–107; *Maakäsitöölised Eestis 18. sajandil ja 19. sajandi algul* Tallinn 1975.

Kihnu perekonnanimesid on käsitletud **Theodor Saar**: *Kihnu perekonnanimed* ESA 12, 1966, lk 205–209.

Välis-eesti autoritest on tuntumaid isikunimede uurijaid **Hildegard Must**: *Lühike ülevaade eestlaste eesnimedest* Virittäjä 1960, lk 372–378; *English Christian Names in Estonian Anthroponymy*. – Estonian Poetry and Language. Studies in honor of Ants Oras. Ed. V. Kõrgessaar, A. Rannik. Stockholm 1965, lk 125–135; *Eestipärastest eesnimedest*, Triinu 1982, nr 116, lk 6–7; *Trends in Estonian Name-giving from 1900–1945*, Names 1964, lk 42–51; *Eestlaste perekonnanimedest* Tulimuld 1957, nr 6, lk 279–285.

Välisautoritest on meie isikunimede ajaloo seisukohalt huvitavamaid uurimusi avaldanud **Detlef-Eckhard Stoebe**: *Die alten ostseefinnischen Personennamen im Rahmen eines urfinnischen Namensystems*. Hamburg 1964; **Liselotte Feyerabend**: *Die Rigaer und Revaler Familiennamen im 14. und 15. Jahrhundert*. Quellen und Studien zur Baltischen Geschichte, Bd 7, Köln-Weimar-Wien 1985. **Paul Johansen** ja **Heinz von zur Mühleni** raamatust Tallinna elanike kohta 14.–17. sajandil oli varem juttu, see ilmus 1973. aastal.

Isikunimede uurimine taasiseseisvumise ajal

1998. aastal kaitsi kaks isikunimeteemalist magistritööd. Mõlema autorid on Tartu ülikooli eesti filoloogia haridusega. **Annika Hussar** kaitses magistritöö *Eestlaste eesnimedest aastatel 1930.–1990.* See töö oli põhiallikaks 20. sajandi nimetarvitust puudutavas loengus. Kahjuks on see jäänud käsikirja. Leidub TÜ eesti keele õppetoolis ja TÜ raamatukogus. Töös on aluseks Tallinna, Tartu, Võru ja Hiiumaa sünniregistrite nimematerjal viieaastaste intervallidega. On analüüsitud nimede hulka ja kasutussagedust, levikut piirkonniti, soolisust, nimede struktuuri (sh nime pikkus, häälikstruktuur). Annika Hussar ongi praeguse noorema põlvkonna tuntum eesnimede uurija, töötab Tallinna pedagoogikaülikoolis (nüüdne Tallinna ülikool). Ka tema artiklit *Eestlaste XX sajandi nimemood* (Oma Keel 2001, nr 1, lk 28–33) kasutasin loenguteks valmistudes.

Kairit Henno magistritöö *Jaani kihelkonna priinimed* käsitleb Saaremaa Jaani kihelkonnas talurahvale pandud perekonnanimesid. Töö on ilmunud raamatuna 2000. aastal. Autor on avaldanud kirjutisi ka eesnimede ajaloo, nimede eestistamise ning isikunimeõiguse kohta: *Poeglaste eesnimed Põide eesti koguduse 1801.–1840. a sünniregistreis* ESA 44–45, 1999, lk 30–41; *Julius Mägiste nimeraamatud omas ajas* Akadeemia 2000, nr 12, lk 2529–2536; *Emakeele Selts nimede eestistamise käivitajana* KJK 2001, nr 2, lk 73–79; *Miks on vaja isikunimeseadust* Õiguskeel 1999, nr 3, lk 8–14; *Riiklikust isikunimekorraldusest aastatel 1918–1940* Õiguskeel 2002, nr 4, lk 33–42.

Perekonnanimede ajalugu on veel käsitlenud **Enn Ernits**: *Perekonnanimed Kambja kihelkonnas 1820ndatel aastatel*, ESA 35–42, 1989–1996, lk 32–51; **Karl Kurro**: *Perekonnanimed Jäärjas*. Külade ajaloost. Pärnumaa ajalugu. Vihik 2. Pärnu 1999, lk 55–62.

Tartu ülikooli arhiivindusprofessor **Aadu Must** on koostanud eestlaste priinimede ning eestistatud perekonnanimede elektroonilise andmebaasi (www.history.ee/ono). Ta on ka kirjutanud perekonnanimede allikate ja uurimise ülevaate: *Eestlaste perekonnanaloo allikad*. Tartu: Kleio 2000.

Koha- ja isikunimede vahekorda on kaalunud **Marja Kallasmaa**: *Personal Names in Estonian place names (especially on island Saaremaa)*. Linguistica Uralica 4, 1998, lk 361–366; **Evar Saar**: *Inemisenimmi ja kotussõnimmi läbikasumisest Räpinä kihlkunnan.* – Õdagumeresoomõ veeremaaq. Võro Instituudi toimõitseq 6. Võro 1999, lk 80–92; **Gea Troska**: *Talunimed läbi aegade*. Tallinn: Teaduste Akadeemia Kirjastus 1995.

Eesti perekonnanimede struktuuri on uurinud **Henn Saari**: *Ableitungähnliche Strukturen der estnischen Familiennamen*. Tallinn 1997.

Isikunimede teemal on kirjutatud rohkesti ülikoolide seminari- ja lõputöid. Nende loendi leiata eesti onomastika bibliograafia andmebaasist www.eki.ee/nimeselts/bib. Sealtsamast ning väljaandest *Onomastica Uralica* leiata ka üksikasjalikuma nimeteemaliste kirjutiste loendi.

Isikunimede uurimise allikad

Iseseisvalt lugeda ja tutvuda:

Aadu Must: *Eestlaste perekonnanaloo allikad*. Tartu: Kleio 2000, lk 101–144.